

Č. j./Sp. zn./Typ

MD-10440/2025-072/2

MD/10440/2025/072

ROZHODNUTÍ

Ministerstvo dopravy, jako nadřízený věcně příslušný orgán (dále jen „nadřízený orgán“) podle ustanovení § 16a odst. 4 zákona č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „InfZ“), a v návaznosti na ustanovení § 178 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „správní řád“),

rozhodlo

ve věci stížnosti dle § 16a odst. 1 písm. d) InfZ ze dne 14. 1. 2025, kterou podala paní [redacted] nar. [redacted] (dále jen „stěžovatelka“), proti výši úhrady sdělené podle § 17 InfZ při vyřizování žádosti o informace ze dne 27. 12. 2024 přípisem Krajského úřadu Olomouckého kraje (dále jen „povinný subjekt“) ze dne 6. 1. 2025 pod č. j. KUOK 1967/2025

takto:

Podle ustanovení § 16a odst. 7 písm. a) zákona o svobodném přístupu k informacím, se požadovaná úhrada za poskytnutí informace potvrzuje.

O d ů v o d n ě n í

I.

Nadřízenému orgánu byla v souladu s § 16a odst. 5 InfZ postoupena stížnost stěžovatelky spolu s příslušným spisovým materiálem povinného subjektu. Ze spisového materiálu plynou následující skutečnosti:

Stěžovatelka se prostřednictvím datové schránky obrátila na povinný subjekt se žádostí ze dne 27. 12. 2024, v níž na základě InfZ požádala o poskytnutí těchto informací:

- „1) poskytnutí všech rozhodnutí o odvolání proti rozhodnutí správního orgánu ve věci přestupku provozovatele vozidla podle zákona č. 361/2000 Sb., (tzn. objektivní odpovědnost provozovatele za to, že řidič jel rychle v měřeném úseku silnice), vydaných v druhém pololetí roku 2024.
2) Vy sami jste si dělali nějakou analýzu, zda ty radary slouží ke zvyšování bezpečnosti, nebo je to celé jen z účelem plnění obecních pokladnic?
3) Děláte v tom sami nějaké kroky vůči těm obcím, kde je očividné, že jediným smyslem měření je jen vydělávat peníze?“

V bodě 2) a 3) povinný subjekt žádost o informace vyřídil v zákonné lhůtě do 15 dnů ode dne přijetí žádosti postupem podle § 14 odst. 5 písm. d) zákona o svobodném přístupu k informacím, tedy přípisem ze dne 6. 1. 2025, č. j. KUOK 1967/2025, kterým byly žadatelce požadované informace poskytnuty.

Co se týče bodu 1, součástí výše uvedeného přípisu byla i výzva, jejímž prostřednictvím povinný subjekt stěžovatelce oznámil, že v souladu s § 17 odst. 3 InfZ bude za poskytnutí informací požadovat úhradu účelně vynaložených nákladů v celkové výši 1407 Kč. K samotnému stanovení výše úhrady pak povinný subjekt uvedl:

„Povinný subjekt s ohledem na charakter požadovaných informací uvádí, že vyhledávání údajů, které musí být anonymizovány, je s ohledem na počet rozhodnutí časově velmi náročné a že nespadá pod běžné vyhledávání, protože anonymizované údaje povinný subjekt nevyužívá při své každodenní činnosti. Úplatnost souvisí tedy i s tím, že s ohledem na množství údajů, které musí být anonymizovány, bude vyhledání informací pro povinný subjekt zátěží nad míru obvyklou.

Každé požadované rozhodnutí je nutné přečíst za účelem provedení jeho anonymizace. V rozhodnutích jsou uváděny kromě jména a příjmení, data narození a bydliště fyzických osob, další údaje např. trvalé bydliště obviněného, registrační značky, případně tovární značky vozidel, které mohou podléhat anonymizaci.

Uvedená anonymizace požadovaných informací (rozhodnutí) tedy spočívá v anonymizaci 22 rozhodnutí o celkovém počtu 154 stran, přičemž časová dotace na anonymizaci jedné strany byla na kontrolním vzorku vypočtena na 2 minuty. Celkově tedy $154 \times 2 = 308$ minut. Jako kontrolní vzorek byla vybrána č. j.: KUOK 138585/2024, ze dne 09.12.2024 (6 stran), č. j.: KUOK 104820/2024 ze dne 5. 9. 2024 (9 stran), č. j.: KUOK 114589/2024 ze dne 7. 10. 2024 (14 stran), č. j.: KUOK 130938/2024 ze dne 13. 11. 2024 (7 stran).

Celkově pak 308 minut, tj. 5,1 hodin (zaokrouhlo na jedno desetinné místo dolů).

Vyhledávání informací po dobu 5,1 hodin je mimořádně rozsáhlým vyhledáním ve smyslu § 17 odst. 3 zákona.

Celkem jde tedy o 5,1 hodin vyhledávání v sazbě 276 Kč za 1 hodinu, tj. o celkové náklady ve výši 1407 Kč. ($5,1 \times 276 = 1407,6$ Kč, tj. 1407 Kč po zaokrouhlení dolů na celé koruny)..“

Závěrem přípisu povinný subjekt informoval stěžovatelku o způsobu a lhůtě úhrady požadované částky, včetně poučení o důsledcích případného nezaplacení.

Výzva povinného subjektu byla stěžovatelce doručena cestou datové schránky dne 6. 1. 2025.

Proti oznámené výši úhrady podala stěžovatelka v souladu s § 16a odst. 1 písm. d) InfZ stížnost ze dne 14. 1. 2024. Ve zdůvodnění uvedla:

„Pouze konstatoval, že před poskytnutím rozhodnutí je nutné provést anonymizaci. Krajský úřad neuvedl, jak postupoval, jaký program pro anonymizaci využil, jak dlouho trvalo prostudování rozhodnutí, jak dlouho anonymizace, ani jaké údaje byly anonymizovány, a kolik údajů bylo anonymizováno. Navíc anonymizace například tovární značky, je nedůvodná, takový, údaj není nutné anonymizovat. Proto je nutné, aby, nadřízený orgán přezkoumal, jak byl kontrolní vzorek proveden a jaké údaje byly anonymizovány.

Krajský úřad je povinný podrobně vysvětlit, proč si myslí, že se jedná o mimořádně rozsáhlé vyhledání informací a přesně popsat, jak dospěl k určené částce, o kterou žádá.“

Stěžovatelka tedy navrhuje snížení úhrady na 0,- Kč.

Povinný subjekt k podané stížnosti uvádí, že ji považuje za nedůvodnou, přičemž na uvedené výši úhrady nákladů spojených s poskytnutím požadovaných informací trvá, a je dle něj přiměřená a řádně odůvodněná, přičemž stěžovatel byl o výši úhrady náležitě a obsáhle informován a byly splněny i všechny ostatní náležitosti ust. § 17 zákona č. 106/1999 Sb. a povinný subjekt tedy postupovali v souladu s příslušnými právními předpisy.

II.

Nadřízený orgán posoudil stížnost stěžovatele z hlediska přípustnosti a včasnosti. Ze spisového materiálu bylo zjištěno, že stížnost podal stěžovatel a jedná se tedy o stížnost přípustnou. K hledisku včasnosti podání stížnosti bylo zjištěno, že byla podána ve lhůtě stanovené zákonem. Poté se nadřízený orgán zabýval posouzením postupu povinného subjektu při vyřizování žádosti o poskytnutí informace a dospěl k následujícímu.

Dle ustanovení § 17 odst. 1 InfZ jsou povinné subjekty v souvislosti s poskytováním informací oprávněny žádat úhradu ve výši, která nesmí přesáhnout náklady spojené s pořízením kopií, opatřením technických nosičů dat a s odesláním informací žadateli. Dle § 17 odst. 3 a 4 InfZ přitom platí, že *v případě, že bude povinný subjekt za poskytnutí informace požadovat úhradu, písemně oznámí tuto skutečnost spolu s výší úhrady žadateli před poskytnutím informace. Z oznámení musí být zřejmé, na základě jakých skutečností a jakým způsobem byla výše úhrady povinným subjektem vyčíslena. Součástí oznámení musí být poučení o možnosti podat proti požadavku úhrady nákladů za poskytnutí informace stížnost podle § 16a odst. 1 písm. d), ze kterého je patrné, v jaké lhůtě lze stížnost podat, od kterého dne se tato lhůta počítá, který nadřízený orgán o ní rozhoduje a u kterého povinného subjektu se podává. Nesplní-li povinný subjekt vůči žadateli oznamovací povinnost podle odstavce 3, ztrácí nárok na úhradu nákladů.*

Čl. 17 odst. 5 Listiny základních práv a svobod předpokládá, že podrobnosti poskytování informací orgány státu a samosprávy budou stanoveny zákonem, což ustanovení § 17 InfZ splňuje. Úhrada nákladů navíc není koncipována jako důvod zakazující přístup k informacím ve smyslu čl. 17 odst. 4 Listiny základních práv a svobod, ale čistě jako – jak zdůrazňuje i judikatura soudů – „cena informační služby“. Listina přitom *právo na informace* nekoncepce jako právo bezplatné. Tam, kde určité právo nelze podmínit úhradou, stanoví toto pravidlo Listina výslovně (srov. čl. 31, čl. 33 odst. 2 a čl. 40 odst. 3), takže v ostatních případech není v rozporu s ústavním pořádkem, pokud je realizace konkrétního práva vázána na určité výdaje (za podmínky jejich přiměřenosti, což § 17 InfZ nepochybně splňuje, když umožňuje úhradu jen skutečně vynaložených materiálových nákladů a nikoli generování jakéhokoli zisku či stanovení paušální náhrady). V každém případě lze úhradu nákladů podle § 17 daného zákona považovat za opatření legitimní i přiměřené, které nenarušuje právo na informace.

Z předloženého spisového materiálu je zjevné, že povinný subjekt za poskytnutí požadované informace požaduje po stěžovateli úhradu účelně vynaložených nákladů, a to z důvodu mimořádně rozsáhlého vyhledávání informací.

Pojem mimořádně rozsáhlé vyhledávání informací není InfZ legálně vymezen. Vyhledáním informací lze rozumět činnost povinného subjektu, resp. jeho pracovníků, která spočívá v identifikaci a následném shromáždění požadovaných informací a v navazujícím zpracování odpovědi na žádost, tzn. utřídění informací za účelem jejich předání žadateli (viz rozsudek Nejvyššího správního soudu č. j. 6 A 83/2001-39). Do vyhledání informací však již není možné zařadit dobu nutnou na posouzení, zda vyhledání dané informace lze nebo nelze poskytnout. Pod pojem vyhledání informací lze tedy podřadit skutečně strávený čas fyzickým shromažďováním dokumentů pracovníky povinného subjektu.

O mimořádně rozsáhlé vyhledávání informací se jedná tehdy, jestliže shromáždění informací bude pro daný povinný subjekt představovat v jeho konkrétních podmínkách časově náročnou činnost, která se objektivně vzato vymyká běžnému poskytování informací tímto povinným subjektem, tedy jestliže vyhledání informací již v daném případě nelze s ohledem na pojetí veřejné správy jako služby veřejnosti považovat za běžnou, povinný subjekt nijak nezatěžující součást obvyklé agendy. Jedná se tedy o situace, kdy pracovník povinného subjektu, pověřený vyřízení žádosti o informace, bude nucen na delší dobu přerušit či odložit plnění svých úkolů a cíleně se po určitou dobu věnovat pouze vyhledáváním požadované informace. Vzhledem k uvedenému je však třeba také dodat, že mimořádnou rozsáhlost nelze obecně vyčíslit počtem hodin, tzn. nelze říci, že za všech okolností bude podmínka mimořádně rozsáhlého vyhledávání splněna, jestliže vyhledávání informací bude trvat např. 10 a více hodin. Při vyhledávání informací je třeba vždy zohlednit konkrétní podmínky každého povinného subjektu. Nelze tedy ani vyloučit, že mimořádně rozsáhlé vyhledávání informací bude dáno i při vyhledávání např. pouze po dobu 2 hodin.

Mimořádně rozsáhlé vyhledávání informací tak může ve své podstatě zahrnovat činnosti, které směřují k vyhledání informací velkého množství a různorodého obsahu, tedy informací typově odlišných, které povinný subjekt nemá shromážděny na jednom místě a pro jejich vyhledání je tedy nutné vyvinout zvýšenou aktivitu. Dále se může jednat i o případy, kdy žadatel požaduje informace sice související, avšak vzhledem k jiným objektivním okolnostem bude poskytnutí informace vyžadovat rozsáhlou činnost povinného subjektu. Např. se bude jednat o „starou“ informaci, u níž není přesně známo, kde je uložena. O mimořádně rozsáhlé vyhledávání informací se však může jednat i v případě, kdy žadatel fakticky požaduje pouze jeden dokument či málo údajů, nicméně jejich shromáždění skutečně objektivně vyžaduje mimořádně rozsáhlé vyhledávání.

Lze tedy shrnout, že mimořádně rozsáhlé vyhledávání informací zahrnuje takové náklady povinného subjektu, které nelze ad hoc vymežit časovým úsekem či množstvím konkrétních dokumentů, nýbrž musí být vždy přihlédnuto k faktickému rozsahu a komplikovanosti samotného vyhledávání informace ze strany pracovníků povinného subjektu.

III.

S ohledem na stížnostní námítky stěžovatelky přistoupil dále nadřízený orgán k přezkumu způsobu stanovení výše úhrady nákladů v rozsahu požadovaném stěžovatelce, tj. tím, zda povinný subjekt uplatnil úhradu řádně a ve lhůtě stanovené InfZ a dále tím, zda celková výše úhrady

odpovídá § 17 InfZ, nařízení vlády č. 173/2006 Sb., o zásadách stanovení úhrad a licenčních odměn za poskytování informací podle InfZ a schválenému sazebníku úhrad za poskytování informací.

Dle doloženého spisového materiálu povinného subjektu plyne, že výzvu k úhradě nákladů za poskytnutí požadovaných informací zaslal povinný subjekt stěžovatelce prostřednictvím datové schránky dne 6. 1. 2025. Splnění lhůty pro oznámení výše úhrady tak bylo ze strany povinného subjektu dodrženo.

Z podkladů je dále zjevné, že povinný subjekt požadovanými informacemi disponuje, avšak nedisponuje jimi v té podobě, kterou stěžovatelka požaduje, tj. nemá k dispozici žádný statistický přehled rozhodnutí, která by obsahovala všechny stěžovatelkou vymezené údaje. Zákon, jiný právní předpis, ani interní akt nenařizuje povinnost povinnému subjektu takovou informací disponovat. Povinný subjekt tak za účelem poskytnutí požadované informace musí nejprve vyhledat všechna dotčená rozhodnutí za požadované období a v nich pak anonymizovat osobní údaje. Poskytnutí informací je tedy podmíněno jejich vyhledáním a anonymizací, což ve vztahu k náplni chodu povinného subjektu, jak vyplývá ze spisového materiálu, představuje časově náročnou činnost, která se vymyká běžnému poskytování informací. Úhrada nákladů za poskytnutí informace je tak na místě.

Co se týká samotného stanovení a vyčíslení požadované úhrady za poskytnutí informací, dospěl nadřízený orgán k závěru, že tato úhrada byla stanovena v souladu se zákonem.

Smyslem zákonné povinnosti povinného subjektu odůvodnit oznámení o požadavku k úhradě účelně vynaložených nákladů na poskytnutí informace, je nepochybně umožnit žadateli o informaci, aby sám posoudil, zda informace, které mu budou po provedení úhrady poskytnuty, skutečně odpovídají předmětu jeho žádosti a tedy, zda celková výše úhrady byla řádně a v souladu se zákonem vyčíslena.

Námítku stěžovatelky, že povinný subjekt neuvedl, jaké úkony byly považovány za mimořádně rozsáhlé vyhledávání, považuje nadřízený orgán za nedůvodnou. Povinný subjekt ve výzvě k úhradě podrobně popsal veškeré úkony, které jsou potřebné, aby stěžovatelka obdržela požadované informace. Povinný subjekt uvedl, že za zátěž považuje nutnost anonymizovat údaje, resp. vyhledat osobní údaje, které je nutné chránit, a jeho popis, byť je jednoduchý, tak výstižný.

Sdělení a nutná činnost jsou popsány srozumitelně, v jednotlivých krocích a významech, tedy proč jsou činěny. Stanovení mimořádně rozsáhlého vyhledávání je kromě toho podrobně rozebráno v kapitole II. tohoto rozhodnutí.

Ze spisu vyplývá, že povinný subjekt disponuje dotčenými rozhodnutími, kterých je celkem 22. Časová dotace na anonymizaci jedné strany byla na kontrolním vzorku vypočtena na 2 minuty, přičemž povinný subjekt použil 4 rozhodnutí jako testovací vzorek pro výpočet kvalifikovaného odhadu. To představuje zhruba 18 % z celkového objemu dotčených rozhodnutí, což má dle nadřízeného orgánu dostatečnou výpovědní hodnotu.

Další námítky stěžovatelky týkající se celého procesu anonymizace považuje nadřízený orgán za nedůvodné.

Z oznámení o výši úhrady jasně vyplývá, jak povinný subjekt při celém procesu postupoval. Není relevantní, jaký program pro anonymizaci použil, neboť to nijak nesouvisí se stanovením časové dotace. Anonymizace se provádí souběžně s pročítáním rozhodnutí, nelze tedy tyto dva úkony od sebe přísně oddělovat, lze akceptovat, že když kontrolující osoba vyhledá při čtení údaj, ihned ho anonymizuje a pokračuje dále ve čtení. Ve výzvě v úhradě je také jasně uvedeno, které údaje je nutné anonymizovat. Není relevantní, že není uvedený jejich počet, neboť z hlediska

nadřízeného orgánu a jeho metodiky je zcela dostačující, pokud povinný subjekt v rámci zkušební vzorku uvedl počet jednotlivých dokumentů, počet jejich stran a z toho vyplývající časovou dotaci. Přesný výčet anonymizovaných údajů je pro stanovení reálné úhrady irelevantní. Co se týče tovární značky automobilu, nelze jednoduše a jednoznačně vyhodnotit, že její anonymizace je nedůvodná. Povinný subjekt neuvedl, že by tovární značku považoval za osobní údaj sám o sobě, ale uvedl ji v kontextu hodnocení s dalšími údaji. Toto je plně akceptovatelné, neboť rozhodnutí obvykle obsahuje časové a lokační údaje a lze postavit na jisto, že v určitých typech řízení v určitou dobu na popsaném místě se i pohybovala konkrétní, určitelná osoba, která byla viděna kolemjdoucími, přičemž poskytované informace budou zveřejněny pro celou veřejnost a lze akceptovat i ochranu z toho vyplývající. Ve spojení s jinými údaji, lze za určitých okolností i tento údaj považovat za osobní údaj, který je nutný anonymizovat. Toto však samozřejmě musí povinný subjekt řádně odůvodnit při vydání rozhodnutí o anonymizaci.

Nadřízený orgán považuje za podstatné, že testovací vyhledávání bylo dostatečně úměrné; takové, které dle judikatury nemusí být přesné, ale přiměřené. Povinný subjekt jasně kvantifikoval rozsah dokumentů a otestoval činnost.

Toto je i v souladu s komentářovou literaturou, dle které „Pokud oznámení nebude obsahovat předepsané náležitosti, nelze na ně a priori pohlížet, jako by nebylo učiněno (k dopadům na zánik práva na úhradu nákladů srov. dále). Podá-li proti takové „vadné“ výzvě žadatel stížnost podle § 16a odst. 1 písm. d), pak nadřízený orgán výši potvrdí, jestliže byla správná a jestliže povinný subjekt ve stížnostním řízení tuto správnost dostatečně prokázal. Pouhý fakt, že oznámení o výši úhrady vykazuje nedostatky v odůvodnění, tedy neznamená, že by požadovaná výše úhrady měla být snížena nebo mělo být přikázáno zjednání nápravy.“ (FUREK, Adam. § 17 [Hrazení nákladů]. In: FUREK, Adam, ROTHANZL, Lukáš, JIROVEC, Tomáš. Zákon o svobodném přístupu k informacím. 1. vydání. Praha: C. H. Beck, 2016, s. 1035.)

Z výše řečeného považuje nadřízený orgán za zjevné, že pro poskytnutí požadovaných informací skutečně bylo nutné provést mimořádně rozsáhlé vyhledávání, a tedy byly splněny podmínky pro vznik možnosti nárokovat si úhradu vynaložených nákladů dle § 17 zákona č. 106/1999 Sb.

Toliko na okraj odvolací orgán konstatuje, že žadatelka patří k jedněm z mnoha žadatelů, kteří soustavně podávají žádosti o informaci ve věci agend řidičů. Její námitky se podobají námitkám ostatních žadatelů, forma jejich podání je si podobná. Žádost žadatelky tak nelze a priori považovat za žádost individualizovanou, ale za žádost, jež je součástí většího celku jiných žádostí. Povinný subjekt nicméně blíže neodůvodnil, zda toto jednání považuje za šikanózní, zda se domnívá, že žadatelka ve skutečnosti vykonává nějakou praxi, která by byla v rozporu s právními předpisy a nadřízený orgán tak k tomu nepřihlížel nad rámec zde uvedeného.

IV.

Nadřízený orgán s ohledem na uvedené dospěl k závěru, že stížnost považuje za nedůvodnou, přičemž uvedená výše úhrady nákladů spojených s poskytnutím požadovaných informací je dle něj přiměřená a řádně odůvodněná, přičemž stěžovatel byl o výši úhrady náležitě a obsáhle informován a byly splněny i všechny ostatní náležitosti ust. § 17 zákona č. 106/1999 Sb. a povinný subjekt tedy postupoval v souladu s příslušnými právními předpisy.

Nadřízený orgán proto rozhodl tak, jak je uvedeno ve výroku tohoto rozhodnutí a výši úhrady potvrzuje.

Poučení: Proti tomuto rozhodnutí není odvolání přípustné (§ 16a odst. 9 zákona o svobodném přístupu k informacím).

V Praze dne 2. dubna 2025

Mgr. Jakub Stadler
Ředitel
Odbor komunikace

Elektronický podpis: 2.4.2025
Certifikát autora podpisu:
Jméno: Mgr. Jakub Stadler
Vydat: PostSignum Qualified CA 4
Platnost do: 21.12.2025 12:48 +01:00

Rozdělovník:

1. [REDACTED], nar. [REDACTED]
2. Olomoucký kraj, Jeremenkova 40a, 779 00 Olomouc, k č. j.: KUOK 79935/2024, ID datové schránky: qiabfmf
3. Do spisu